

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/11/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211010277
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2211010277.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Janky Klíčovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci obžalovaného P. Q., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom pytliactva podľa § 310 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/85/2011-243 zo dňa 22.7.2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.03.2016, a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste, ako aj spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

P. Q., nar. XX.X.XXXX v I., trvale bytom I., D. č. XXXX/XX, prechodne bytom J. - A. A. č. XX, okres Senec,

o d s u d z u j e

Podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona pri použití § 41 odsek 1, § 37 písmeno h/, § 38 odsek 4, § 39 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Tr. zák. výkon trestu sa podmiennečne odkladá a podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona určuje sa skúšobná doba s probačným dohľadom na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť počas skúšobnej doby zaplatiť náhradu škody vo výške 1.841 € pre Poľovnícky zväz Nový Život.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj trest prepadnutia vecí, a to:

- 1 ks dlhú strelnú zbraň československej výroby zn. Z Brno, model 1, kalibru 22 Long Rifle, výrobného čísla 52438, s puškohľadom, tlmičom a so zásobníkom s kapacitou 10 ks streliva
a 1 ks strelivo s okrajovým zápalom výroby USA kalibru 22 Stinger /Extra Long Rifle/.

Podľa § 60 odsek 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného P. Q., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 22.07.2013, sp. zn. 1T/85/2011 uznal obžalovaného P. Q. vinným zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom pytlactva podľa § 310 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

1) v čase od 22.00 hod. dňa 5.2.2010 do 00.05 hod. dňa 6.2.2010 na presne nezistenom mieste v poľovníckom revíre spravovaným Poľovníckym zväzom Nový Život, okres Dunajská Streda, neoprávnené zasiahol do výkonu poľovníckeho práva tým, že bez povolenia, použitím zbrane model ZKM 451, zn. Zbrojovka Brno v.č.: 52438 cal. 22 Long Rifle s tlmičom a puškohľadom, ktorú mal v nelegálnej držbe lovil zver a takto ulovil 3 ks zajaca poľného a 4 ks srnčej zvery, čím spôsobil škodu v celkovej výške 1.841,-€, podľa vyčíslenia škody Poľovníckeho zväzu Nový Život,

2) v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste bez povolenia si zadovážil 1 ks dlhú strelnú zbraň československej výroby zn. Z Brno, model I, kalibru 22 Long Rifle, výrobného čísla 52438, s puškohľadom, tlmičom a so zásobníkom s kapacitou 10 ks streliva a 1 ks strelivo s okrajovým zápalom výroby USA kalibru 22 Stinger/Extra Long Rifle/, ktoré prechovával do dňa 06.02.2010 do 02.15 hod. v obci Y. D. pred rodinným domom Č. XXX, okres Dunajská Streda, pričom podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave vyplýva, že 1 ks dlhá strelná zbraň československej výroby značky Z Brno, model 1 kalibru 22 Long Rifle, výrobného čísla 52438 sa v zmysle zákona Č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení zaraďuje do kategórie zbraní C, podliehajúca ohlasovacej povinnosti a evidenčnej povinnosti a 1 ks strelivo s okrajovým zápalom výroby USA kalibru 22 Stinger /Extra Long Rifle/ v zmysle citovaného zákona sa zaraďuje medzi zakázané strelivá,

Za to mu bol uložený :

Podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona pri použití § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku výkon trestu sa podmienenčne odkladá a podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona určuje sa skúšobná doba s probačným dohľadom na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona bola uložená obžalovanému povinnosť počas skúšobnej doby zaplatiť náhradu škody vo výške 1.841 € pre Poľovnícky zväz Nový Život.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa ukladá aj trest prepadnutia veci uvedenej v bode 2) :

- 1 ks dlhú strelnú zbraň československej výroby zn. Z Brno, model I, kalibru 22 Long Rifle, výrobného čísla 52438, s puškohľadom, tlmičom a so zásobníkom s kapacitou
- 10 ks streliva a 1 ks strelivo s okrajovým zápalom výroby USA kalibru 22 Stinger/Extra Long Rifle/ v prospech štátu.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na rozpory vo výpovediach obžalovaného, ktorý v prípravnom konaní na č.l.37 uviedol, že pušku, ktorú našli v jeho aute uloženú pred predným sedadlom kúpil na burze v Bratislave a na hlavnom pojednávaní na č.l.173 uviedol, že si to iba vymyslel, nevedel , čo má povedať.

Uvedené skutočnosti v prospech obžalovaného nepotvrdil jeho brat A., ktorý už v prípravnom konaní vyhlásil na č.l.204, že využíva svoje právo a ako brat obžalovaného odmietol vo veci vypovedať. Z toho dôvodu okresný súd upustil od výsluchu uvedeného svedka.

Okresný súd vyhodnotil výpovede obžalovaného jednotlivovo aj s výpoveďami službukonajúcich policajtov - svedkov L. a Z., ktorí zhodne v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní na č.l.189 a 206 vypovedali, že obžalovaný, v čase zastavenia motorového vozidla, sedel v tomto vozidle sám, vo vozidle sa nikto iný nenachádzal.

Mal za preukázané, že vozidlo zastavil svedok L. a neuveril obrane obžalovaného, že sám zastavil a pristúpil k policajnému autu. Tiež mal preukázané, že svedok L., po vystúpení zo služobného vozidla, ihneď dal svetelné znamenie obžalovanému baterkou na zastavenie, pričom parkovali pod verejným osvetlením. Obžalovaný, po tom ako dobrovoľne ukázal batožinový priestor, uviedol, že divú zver on sám zastrelil za kostolom na poli a následne im aj povedal, že pri pravom prednom sedadle má guľovú zbraň, kde ju aj našli, a preto celú záležitosť ihneď zahlásili operačnému dôstojníkovi. Svedok L. uviedol, že vozidlo obžalovaného zastavili na ulici, ktorá smeruje na Bratislavu a poprel, že by sa ich obžalovaný pýtal na obecnú políciu.

Vyhodnotením vyššie uvedených svedeckých výpovedí dospel súd I. stupňa k záveru, že výpoveď obžalovaného je účelová v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu.

Z výpovedí svedkov nezistil žiadne okolnosti, ktoré by ich navádzali na opis udalostí v neprospech obžalovaného.

Okresný súd mal za preukázané, že obžalovaný uvedenú pušku a strelivo (ktorá je podľa znaleckého posudku Expertízneho ústavu strelby schopná a podľa Zákona o strelných zbraniach č.190/2003 Z.z. zbraň patrí do kategórie C a podlieha ohlasovacej a evidenčnej povinnosti a aj predložené náboje sú strelbyschopné) neoprávnene a bez povolenia držal.

Z ďalšieho znaleckého posudku na č.l.20-25 vyplýva, že na terčiku so stopami z ľavej ruky obžalovaného bola zistená prítomnosť šiestich častíc (povýstrelových splodín) obsahujúcich olovo, bárium a antimón, z čoho vyvodil, keďže aj z hlavne malokalibrovky bola zistená prítomnosť častíc olova a bária, že obžalovaný kritického večera uvedenú pušku použil.

Obžalovaný nie je držiteľom poľovného lístka, z ktorého dôvodu nie je oprávnený legálne vykonávať právo poľovníctva a nie je ani držiteľom zbrojného preukazu.

Okresný súd neuveril obhajobe obžalovaného čo sa týka nájdenia uvedenej zbrane, ani nájdenia srnčej zvery a zajacov, preto rozhodol o jeho vine tak, ako je uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Výrok o treste súd I. stupňa odôvodnil najmä tým, že po uplynutí skúšobnej doby vo veci Okresného súdu Bratislava 3 sp. zn. 46T 50/2006 sa hľadá na obžalovaného akoby sa osvedčil. Tiež mal za to, že stav poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je rovnaký a prihliadajúc najmä na to, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, ako aj na následok, zavinenie a pohnútku, spôsob vykonania činu, dospel k záveru, že uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom a s primeranou povinnosťou postačí na jeho nápravu a prevýchovu aj spolu s uloženým trestom prepadnutia veci.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie okresný prokurátor ako aj obžalovaný a to ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice na č.l. 239 spisu.

Okresný prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania (na č.l 249 spisu) namietal len správnosť výroku o treste, pretože tento bol uložený v rozpore s ustanovením § 34 Trestného zákona a § 38 odsek 4 Trestného zákona.

Dôvodil tým, že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému Q. nechal bez povšimnutia skutočnosť, že tento bol 8 krát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 46/T/50/2006 zo dňa 3.3.2009, právoplatný dňa 4.3.2009 za trestný čin podľa § 185 ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so skúšobnou dobou do 4.3.2012. Táto skutočnosť i predchádzajúce jeho odsúdenia za úmyselné trestné činy zakladajú u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Tr. zák.

Okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému Q. neprihliadol ani na tú skutočnosť, že spáchal viac trestných činov a v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 1/2011 zo dňa 14.6.2010, pojmy "viac" v slovnom spojení "viac trestných činov" v § 37 písmeno h) Tr. zák. a "dva a viac" v slovnom spojení "dva a viac trestných činov" v § 41 odsek 1 Tr. zák. sú synonymom a ustanovenie § 37 písmeno h) Tr. zák., preto je v tomto rozsahu potrebné vykladať tak, že Trestný zákon považuje za prirážajúcu okolnosť spáchanie viac ako jedného trestného činu.

Podľa § 38 odsek 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

V danom prípade, keďže za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Tr. zák. je trestná sadzba tri roky až osem rokov, mal okresný súd pri správnom aplikovaní § 38 odsek 4 Trestného zákona uložiť najmenej nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní štyri roky a osem mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd sa vo svojom odôvodnení nevysporiadal s otázkou prirážajúcich okolností podľa § 37 Tr. zák. prípadne neuviedol iné skutočnosti, ktoré považoval za dôležité pri ukladaní trestu obžalovanému Q..

V závere navrhol, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol rozsudkom.

Obžalovaný svoje odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu (na č.l. 252-253 spisu), keď uviedol, že so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu vyslovenými v napadnutom rozsudku nesúhlasí, popiera, že by skutky spáchal tak, ako sa mu kladú za vinu, tvrdí, že odchádzal spolu s bratom A. Q. od O. D. a asi jeden kilometer od dediny Nový Život zbadal vedľa cesty igelitové vrecia, v ktorých sa nachádzala divá zver a puška. Rozhodol sa s bratom, že vrecia s divinou naložia do auta a odovzdajú ich na políciu v Zlatých Klasoch. Ako prechádzali cez dedinu, prichádzalo oproti nim policajné auto, keď ho zbadal zastavil, vystúpil z auta a obdobne tak aj policajt, ktorý šoféroval policajné auto a tomuto uviedol čo sa stalo. Následne ukázal príslušníkom polície veci, ktoré sa nachádzali z kufri, t. j. vrecia s divinou a pušku, ktorá bola na prednom sedadle vozidla. Pokiaľ sa týka výpovede z prípravného konania, túto urobil z toho dôvodu, aby príslušníci polície brata pustili, pretože tento mal cestovať mimo územia SR.

Z vypracovaného znaleckého posudku č. PPZ-1801/KEU-BA-EXP-2010 zo dňa 10. 8. 2010 vyplýva, že chemické zloženie povýstrelových splodín detegovaných na špeciálnom terčíku so stopami z ľavej ruky P. Q. nie je zhodné s chemickým zložením povýstrelových splodín získaných výterom z hlavne predloženej zbrane a výterom z predloženej nábojnice. Teda znaleckým posudkom bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný nestrielal zo zaistenej zbrane a ani nemanipuloval s touto zbraňou a nábojnicou.

Z fotodokumentácie z motorového vozidla obžalovaného jednoznačne vyplýva a zo záberu je aj preukázané podľa mokrých stôp, že na mieste spolujazdca vodiča musel niekto sedieť, pretože podlaha je mokrá zhodne s podlahou vodiča. Týmto spôsobom bola preukázaná tá skutočnosť, že v motorovom vozidle sa nachádzal brat obžalovaného A. Q..

V súvislosti so zásadou voľného hodnotenia dôkazov § 2 odsek 12 Trestného poriadku, uviedol, že táto zásada je základným a nevyhnutným dôkazom pre zistenie skutkového stavu tak, aby sa v každom jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu a súčasne zabránili šablonovitému, mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. V napadnutom rozsudku súd sa neriadil dôsledne ustanoveniami § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pretože tak ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku, neuviedol a nekonštatuje, na základe akých skutočností mal za preukázané páchanie trestnej činnosti obžalovaným.

Vina obžalovaného musí byť preukázaná nepochybiteľne a musí sa opierať o dôveryhodné dôkazy. Po vykonaní celého dokazovania vo vzťahu k obžalovanému Q. neexistuje taká dôkazná situácia a vyskytujú sa pochybnosti o jeho vine, ktoré neboli rozptýlené vykonanými dôkazmi a z tohto dôvodu

navrhol krajskému súdu aplikovať pravidlo in dubio pro reo -v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Akýkoľvek vysoký stupeň podozrenia, sám o sebe bez dostatočných a hodnoverných dôkazov, nie je spôsobilý vytvoriť spoľahlivý a najmä zákonný predpoklad pre odsudzujúci výrok súdu. Výsledky dokazovania síce pripúšťali možnosť záverov týkajúcich sa viny obžalovaného, ktoré prezentoval prokurátor, avšak na druhej strane nie je vylúčená možnosť iného, alebo opačného záveru.

S poukazom na rozpory v dôkaznej situácii a tvrdeným skutkovým stavom obžaloby, ktoré sú tak zásadné, že vina obžalovaného nie je ani po vyhodnotení všetkých dôkazov každého jednotlivu a všetkých vo vzájomnej súvislosti jednoznačne preukázaná, navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede č. k. 1T 85 /2011-243 zo dňa 22. 7. 2013 vo vzťahu k obžalovanému P. Q. z r u š i l a obžalovaného spod obžaloby oslobodil zo skutkov 1), 2) podľa ustanovenia § 285 písmeno c) Trestného poriadku.

Verejné zasadnutie vykonal krajský súd v neprítomnosti obžalovaného, ktorý požiadal prostredníctvom obhajcu o vykonanie verejného zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí zástupca krajskej prokuratúry navrhol zrušiť rozsudok vo výroku o treste týkajúci sa obžalovaného, vzhľadom na skutočnosť spáchania trestnej činnosti v skúšobnej dobe a uložiť mu trest minimálne v trvaní 4 rokov a 8 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne navrhol rozhodnúť o treste prepadnutia veci tak, ako je uvedené v rozsudku súdu I. stupňa, ako i náhrade škody v prospech Poľovníckeho zväzu Nový Život v zmysle predchádzajúceho rozsudku

Obhajca obžalovaného zotrval na svojich odvolacích návrhoch a domáhal sa zrušenia rozsudku okresného súdu a oslobodenia obžalovaného spod obžaloby a zároveň navrhol zamietnuť odvolanie prokuratúra.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 T Trestného poriadku, preskúma podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podali procesné strany na to oprávnené, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohli, pričom tak urobili v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie obžalovaného P. Q. nie je dôvodné a okresného prokurátora je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o výrok o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a zachovanie práva obžalovaného na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav vecí, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Súd prvého stupňa všetky zákone vykonané dôkazy v intenciách § 2 odsek 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivu i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 odsek 1 Trestného poriadku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých namietaných skutočností považoval so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov, najmä pokiaľ si niektoré vzájomne odporovali, a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný P. Q. spáchal skutky v bode 1) a 2) v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z tohto dôvodu si všetky skutkové závery okresného súdu plne osvojuje.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, odvolací súd uzatvára, že nejde o novú, dosiaľ neuplatnenú obhajobu obžalovaného, ale o tvrdenia, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom dôsledne, a to i v dôvodoch napadnutého rozsudku, vysporiadať už prvostupňový súd.

Odvolací súd dodáva, že zhodne ako súd prvého stupňa mal vinu obžalovaného preukázanú výpoveďami svedkov P. L. a W. Z. príslušníkov Obvodného oddelenia PZ Šamorín, ktorí vo svojich výpoveďiach tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedli, že zastavili a kontrolovali vodiča motorového vozidla, ktoré riadil P. Q., v čase kontroly bol obžalovaný v motorovom vozidle sám. Nakoľko sa na vozidle nachádzali čierne sklá, vodiča požiadali o prekontrolovanie batožinového priestoru vozidla, čomu vyhovel. Po otvorení dverí batožinového priestoru spozorovali 5 ks čiernych umelohmotných vriec, v ktorých sa nachádzala divá zver. V interiéri motorového vozidla, pred sedadlom spolujazdca bola opretá o sedadlo dlhá guľová zbraň s tmičom, s ďalekohľadom ako aj zásobník, na ktorú zbraň uviedol, že ju má v nelegálnej držbe a nie je ani držiteľom zbrojného preukazu. Obžalovaný taktiež uviedol, že poľoval za kosťom v Eliašovciach smerom na Madarás po poľnej ceste. Svojimi výpoveďami usvedčili obžalovaného zo spáchania skutkov a vyvrátili tak jeho obhajobu, že bol v motorovom vozidle so svojim bratom a svoje motorové vozidlo zastavil, keď zbadal oproti idúce motorové vozidlo polície, vystúpil z auta a obdobne tak aj policajt, ktorý šoféroval policajné auto a tomuto uviedol čo sa stalo.

Taktiež zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava č.p.PPZ-1801/KEU-BA-EXP-2010 (č.l.9-19) je jednoznačne preukázané, že zaistená zbraň z motorového vozidla obžalovaného je strelby schopná a v zmysle Zákona o strelných zbraniach a strelive č.190/2003 Z.z. v platnom znení, z konštrukčného hľadiska podľa § 6 odsek 1, písmeno b) sa zaraďuje do kategórie C, podľa odseku 2 podlieha ohlasovacej a evidenčnej povinnosti.

Z listinných dôkazov a to :

- z vyjadrenia Slovenského poľovníckeho zväzu - ústredie Bratislava (č.l.106 spisu) vyplýva, že obžalovaný nie je držiteľom platného poľovníckeho lístku, teda nie je oprávnený legálne vykonávať právo poľovníctva
- z vyjadrenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislava IV, Odboru poriadkovej polície, oddelenie dokladov - evidencia zbraní (na č.l.123 spisu) bolo zistené, že P. Q. evidenciou zbrojných preukazov neprechádza
- zo zápisnice z miesta činu a fotodokumentácie (č.l.66-103 spisu) bolo zistené, že v čase ohliadky boli na motorovom vozidle zadné dvere kufru otvorené a popri nich sa na ceste nachádzali vrecia čiernej farby v počte 5 ks, vrece č.1 obsahuje 3 ks zajacov, vrece č.2 -1ks srnec, vrece č.3 -1 ks srnec, vrece č.4 - 1 ks srnec a vrece č.5 - 1ks srnec. Pri ohliadke boli pravé predné dvere otvorené a pred sedadlom spolujazdca sa nachádza strelná zbraň ozn.č.6, v odkladacom priestore pri prevodovke sa nachádza 1 ks nábojnice kal.22, v odkladacom priestore predných ľavých dverí sa nachádza 1 ks nábojnice zn. rifle 22

Právne kvalifikácia :

Podľa § 294 odsek 1) Trestného zákona : Kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie, prepraví, zadováži alebo drží strelivo bez povolenia, alebo takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 294 odsek 2) Trestného zákona : Kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prepraví, zadováži alebo drží strelnú zbraň, jej súčasť alebo komponent bez povolenia alebo bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 310 odsek 1) Trestného zákona : Kto neoprávnene zasiahne do výkonu práva poľovníctva alebo do výkonu rybárskeho práva tým, že bez povolenia loví zver alebo ryby alebo loví zver alebo ryby v čase ich ochrany alebo zakázaným spôsobom, alebo kto ukryje, prechováva, alebo na seba alebo na

iného prevedie zver alebo ryby neoprávnene ulovené alebo nájdené, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Na základe vyššie uvedeného skutkového stavu okresný súd nepochybil, keď konanie obžalovaného P. Q. právne kvalifikoval ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odse. 1, odsek 2 v jednočinnom súbehu s prečinom pytliactva podľa § 310 odsek 1 Trestného zákona.

Obžalovaný po objektívnej stránke neoprávnene zasiahol do výkonu práva poľovníctva, tým, že bez povolenia lovil zver, a bez povolenia si zadovážil a držal strelivo a strelnú zbraň, ktoré podliehajú povolovaciemu konaniu. Po subjektívnej stránke sa tohto konania dopustil úmyselne (§ 15 písmeno b Trestného zákona), pretože vedel o tom, že nie je držiteľom platného poľovníckeho lístka a zbrojného preukazu a napriek tomu sa dopustil protiprávneho konania.

K výroku o treste :

Preskúmaním napadnutého výroku o treste krajský súd zistil, že okresný súd pochybil pri určení rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (keď uviedol, že stav poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je rovnaký), pretože opomenul, že obžalovaný spáchal viac trestných činov.

Preto mal v tomto smere aplikovať ustanovenie § 37 písmeno h/ Tr. zák., Toto pochybenie malo za následok aj nesprávne vyhodnotenie pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona.

Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 294 ods. 2 Tr. zák. je stanovená vo výmere od troch do osem rokov odňatia slobody (najprísnejšia z trestných činov, pre ktoré je súdený) a po zohľadnení § 38 odsek 4 Trestného zákona, kedy sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, mal byť trest ukladaný v rozpätí štyri roky a osem mesiacov až osem rokov.

Odvolací súd zhodne ako okresný súd dospel k záveru, že takto uložený trest by bol neprimerane prísny pre obžalovaného a to najmä s poukazom na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku (šesť rokov), skutočnosť, že na obžalovaného sa hľadí ako na netrestanú osobu, ako aj osobné pomery obžalovaného, ktorý sa stará o rodinu, ktorá je na neho výživou odkázaná.

Z týchto dôvodov, v zmysle ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona, uložil obžalovanému trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom v trvaní 3 (troch) rokov.

S použitím § 49 odsek 1 písmeno a) a § 51 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil na primerane dlhú skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe.

V zmysle § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť počas skúšobnej doby zaplatiť náhradu škody vo výške 1.841,- Eur pre Poľovnícky zväz Nový Život. Takto uložený trest spoločne s predmetným obmedzením podľa názoru odvolacieho súdu splní svoj prevýchočný účel a bude mať efekt i z hľadísk individuálnej a generálnej prevencie.

Výrok o uložení trestu prepadnutia vecí má oporu v ustanovení § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, nakoľko 1 ks dlhej strelnej zbrane československej výroby zn. Z. Brno model 1, kalibru 22 Long Rifle, výrobného čísla 52438, s puškohľadom, tmičom a so zásobníkom s kapacitou a 10 ks streliva a 1 ks strelivo s okrajovým zápalom výroby USA kalibru 22 Stinger/Extra Long Rifle/, boli použité na spáchanie trestného činu. Postup podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. verifikuje, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu v zmysle ustanovenia § 321 odsek 1 písmeno d), odsek 2 Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste, ako aj spôsobom jeho výkonu a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol a odvolanie obžalovaného Ladislava Uzsáka ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.